

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,
w sprawie **P. Ł.**,
wniosku Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w W. o rozstrzygnięcie wątpliwości,
na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. *a contrario*
postanawia:

nie uwzględnić wniosku o rozstrzygnięcie wątpliwości.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 30 maja 2023 r. uchylił zaskarżony kasacją wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 119/21, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 2020 r, sygn. akt XVIII K 37/20 wymierzający P. Ł. karę łączną 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania sądowi odwoławczemu. Po sporządzeniu i ogłoszeniu wyroku Sąd Najwyższy zastosował wobec tego oskarżonego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy, tj. od dnia 30 maja 2023 r. godz. 14.20 do dnia 28 sierpnia 2023 r. godz. 14.20.

W dniu 25 lipca 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w W. o rozstrzygnięcie wątpliwości w trybie art. 13 § 1 k.k.w. Zdaniem wnoszącego środek zapobiegawczy winien być określony do dnia 28 sierpnia 2023 r. do godz. 12.00 jako faktycznej godziny rozpoczęcia pozbawienia wolności w związku z przyjęciem osadzonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny, gdyż brak jest przesłanek faktycznych i prawnych do jego uwzględnienia. Wskazane we wniosku akty prawne nie mają bezpośredniego zastosowania w sprawie.

Data godzinowa wskazana w postanowieniu z dnia 30 maja 2023 r. jest bowiem podana prawidłowo, gdyż to o godzinie 14.20 Sąd Najwyższy po ogłoszeniu wyroku uchylającego zaskarżony wyrok, na podstawie którego P. Ł. miał odbywać karę pozbawienia wolności, zastosował wobec oskarżonego ten środek zapobiegawczy. Należy zwrócić uwagę na treść art. 127b k.p.k., z którego jednoznacznie wynika, że jeżeli czas trwania środków przymusu, a takim jest tymczasowe aresztowanie, jest określony w miesiącach, to przyjmuje się, że liczy on 30 dni. We wniosku nie zakwestionowano wyliczenia Sądu Najwyższego w tym zakresie, gdyż od dnia 30 maja 2023 r. do dnia 28 sierpnia 2023 r. mijają dokładnie 3 miesiące, liczone w myśl tego przepisu. Odnosząc się natomiast to kwestionowanej godziny wskazanej w postanowieniu z dnia 30 maja 2023 r. jako zakończenia trwania tymczasowe aresztowania, to należy odwołać się do art. 127c k.p.k., zgodnie z którym za dzień trwania środka przymusu skutkującego pozbawieniem wolności przyjmuje się okres 24 godzin liczony od chwili rzeczywistego pozbawienia wolności. Stwierdzić więc należy, że tymczasowe aresztowanie P. Ł. ma trwać do dnia 28 sierpnia 2023 r. do godz. 14.20, tak jak to określił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 maja 2023 r.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

(EF)

[ł.n]